

med at man går over til lejelovens beregningsmetoder. Godt. Det var altså det, statsministeren den 26. februar sagde ikke ville ske, hvis det blev til ugunst for lejerne. Godt.

Som det ligger i forslaget her, og hvis vi tager det eksempel, ministeriet selv har leveret til os i udvalget, så betalte man inden byfornyelse 2.500 kr. om måneden for en 80- m²-lejlighed og efter byfornyelsen lægger regeringen med dette forslag an til, at man skal betale 4.080 kr. om måneden, altså en forhøjelse på 1.433 kr. Så vil jeg gerne spørge hr. Ulrik Kragh, om hr. Ulrik Kragh ikke godt vil indrømme, at det må være til ugunst for lejerne, hvis man kommer til at skulle betale over 1.400 kr. mere om måneden, end man i forvejen skulle stige.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så får hr. Ulrik Kragh ordet, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Fru Lissa Mathiasen og hr. Keld Albrechtsen stillede sådan set det samme spørgsmål angående en konkret lejlighed, der stiger fra 2.500 kr. til godt 4.000 kr. Dertil er der kun at sige, at hvis den lejlighed bliver renoveret, uden at der var byfornyelsesmidler i, og lejeloven og boligreguleringsloven gav mulighed for den huslejestigning, ja, så ville den blive gennemført.

Kl. 14.00

Det, vi gør nu, er, at vi går ind og siger, at de vedligeholdelser, der skal foregå efter byfornyelsesloven, bliver ensrettet de vilkår, der gælder efter lejeloven og boligreguleringsloven. Der sker altså en ligestilling og en ensretning.

Nu er jeg godt klar over, at hr. Lars Kramer Mikkelsen sådan generelt synes, at ensretning måske kunne være godt så mange steder som muligt, sådan lidt efter et socialistisk system, men jeg bliver nødt til at sige, at lejerne med byfornyelsesloven, som den bliver ændret nu, bliver ligestillet, uanset om det er efter huslejelovgivningen eller efter boligreguleringslovgivningen. Det synes vi ikke at der er noget som helst urimeligt i.

Jeg synes, sagt som en afsluttende bemærkning, at vi står i en situation, hvor det bliver til en storm i et glas vand. Der bliver råbt løftebrud, selv om de beskyttelser, der er af lejerne, bliver fastholdt i lejeloven og i boligreguleringsloven. Der bliver råbt, at det her er forfærdeligt for lejerne, selv om det kun er en støtte, der bli-

ver givet til 20 pct. af den 100 pct.s udførelse, der er af renovering generelt.

Derfor synes jeg, inden man puster sig yderligere op, at man skulle vurdere, om den byfornyelsesreform, som vi gennemfører her, kan nå det mål, at vi får mere for pengene, at vi får mere beskæftigelse og får mere renoveret for skattekroneerne. Så kan man være uenig i det niveau, vi lægger, men her har vi altså valgt at prioritere, således at der bliver brugt nogle penge på infrastruktur i stedet for på byfornyelse.

Alt i alt er det her noget, der skaber bedre byfornyelsesvilkår, det skaber almindelig beskyttelse af lejerne, ligesom det er angivet i lejelovgivningen, og det giver investering i infrastruktur. Alt i alt er det, der kommer til at foregå, faktisk ganske prisværdigt.

Lissa Mathiasen (S):

Det er måske lidt usædvanligt, at vi tager så stor en debat under andenbehandlingen, men set i forhold til den første behandling, der var her den 20. november, og set i forhold til hvor omstændigt det her lovforslag er, finder vi, det er rimeligt også at tage en debat her under andenbehandlingen.

Det er rimeligt set i forhold til en reform af byfornyelsen, som har en størrelse, som denne har, hvor det er en total omlægning af byfornyelsen, som med det forløb, der har været, ser ud til fuldstændig at tromle hen over hovedet på ganske almindelige mennesker, som bor rundt omkring i landet. De har ikke haft skyggen af chance for at følge det her. Der har ikke været tid til på nogen måde at kunne reagere og finde ud af, hvad der er op og ned på det.

Måske er nogle også blevet lidt forvirrede på baggrund af den første behandling, der var. Der havde vi en vældig diskussion om, hvad det var for nogle huslejeændringer, der var i sigte. Den dag, den 20. november, bad ministeren så mindeligt om, at vi lod være med at diskutere huslejerne på det grundlag, vi havde, og bad os om til gengæld at tage debatten i udvalget. Det synes jeg var fint, for det betød også, at det fremover kunne være fælles tal og dermed et fælles udgangspunkt, vi kunne have for diskussionen om huslejerne. Det har vi så gjort, og dermed har vi også fælles tal i dag, som vi kan diskutere.

Men jeg er nødt til at sige, hvilket jeg også sagde ved førstebehandlingen, at jeg ikke synes, at vi skal nøjes med at have debatten under udvalgsarbejdet. Det her skal også kunne tåle at blive diskuteret for åben skærm, for det vedrør-